

Kočka nebo orel ?

Každé zvíře má nějakou dávku svobody. Určuje si , kam půjde, kdy a kde bude spát a koho má rádo. Ne všechna zvířata však mají tuto dávku svobody stejnou. Některá si běhají po lese nebo po poli a jiná leží v domě na pohovce, čekající na pohlázení a misku s jídlem.

Když se vcítím do mojí kočky, uvědomím si, že je také napůl divoká. Přes noc ji pouštíme ven a tam si ráda chytí nějakou tu myšku, ale jestliže takové štěstí nemá, nevádí to. Je o ni dobře postaráno. Ráno, než odejdu do školy, jí dám pořádnou porci masa. Přes den se schovává v našem kamny vytopeném domě, podřimuje na topení nebo v hromadě plyšáků mé malé sestry. Málokdy se obtěžuje jen otevřít oči, aby zjistila, kdo ji zase hladí. Jen se převalí a užívá si pohodlí, tepla a lásky všech, kdo v domě bydlí. A my si zase užíváme jejího huňatého kožíšku, který si obstarala běháním v chladných nocích. Ráda do něho zabořím ruku nebo tvář a cítím, jak mnou prostupuje její rozmazlená kočičí povaha. Přede a lísá se , je ráda středem pozornosti, ale v nestřeženém okamžiku umí i seknout drápkem.

Naopak divoká kočka se nemá tak dobře. Prožívá všechny katastrofy, které na zvířata ve volné přírodě dopadají. Její stav žaludku záleží jen na štěstí a na její šikovnosti. Pokud si něco nechytí nebo nenajede mrtvé zvíře, bude čím dál tím více slabší a nebezpečnější. U některých druhů se může objevit i kanibalismus. Když je samička na pokraji zahynutí hladem, v některých případech sní i své mládě.

Ale nejedná se jen o jídlo. Jde také o nemoci nebo přirozené nepřátele. Divoká zvířata mají velice divoký život. Každý den bojují o přežití. To je mi však mnohem sympatičtější, než se celý den válet u kamen. Riziko prostě patří k životu zvířat, ale i lidí. Nebyla by to žádná zábava být celý život zabezpečený a mít všechno, co si zamaneš. Ne. Možnost běžet nekonečně dlouho, dokud vás nohy nebudou bolet, umět se vždy a za každé situace postarat sám o sebe, nespolehat se jen na své okolí a blízké. Je krásné , když je každý den jiný a přihodí se něco neobvyklého , nečekaného a vzrušujícího .

Když tak přemýšlím, kterým živočichem bych chtěla být, tak by to byl nejspíš nějaký dravý pták. Dívá se na svět z výšky, pozoruje svým dokonalým zrakem malé myšky a hraboše, jak se tetelí v trávě. Poletuje nad nimi a když se rozhodne, učiní prudký pohyb směrem dolů. Stáhne křídla a volným pádem letí k zemi. Pak se ale elegantně zvedne a má svoji kořist v zobáku. Skoro se mu nestává, že by spadl nebo nemohl překonat nějakou překážku. Jeho život je mnohem jednodušší, než ten náš. Jeho křídla jsou jeho svobodou. Může si vylétnout vysoko do hor a plachtit studeným větrem, který mu pročesává peří. Nebo naopak zůstat na stromě, nechat svá křídla odpočívat a splývat s přírodou kolem něj , pozorovat jiná zvířata, jak přebíhají mokrou travou přes dlouhou louku.

Svoboda má své kouzlo, které si také, stejně jako naše kočka, občas dopřávám, i když slovo občas bych nejradši vymazala. Musím se přiznat , že zatím mi vyhovuje být tak trochu rozmazlovanou domácí kočičkou , ale zároveň se těším , že jednou se rozletím jako ten divoký pták do vlastního svobodného světa .